

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Bannvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

longa experientia. Sed quando hæc sunt cum quibusdam obseruantijs, quæ ad talem effectum nullam habent virtutem, potest aduerti, quod sit peccatum mortale. vel quando homo nimis eis credit, vel nimis timet, putans se cogi ad opera, vel hæc pro lege suorum operum accipit, secundum Cyprianum ibi, & Thom. vbi supra. Tales enim augurij seruientes, ab ecclesia sunt separandi. in cap. augurij. 26. q. 5. Nullus autem separatur ab ecclesia, nisi propter mortale igitur mortaliter peccant. infra, Superstitio. per totum. Sors per totum. Auspex ab ara dicitur, hoc est, à victimis in ara conspiciendis.

AVSTERITAS.

AVSTERITAS quandoque accipitur pro virtute temperantiae, quandoque pro vitio. Quando quis in austeritate excedit mediū, vel erga seipsum, vel alios. tunc virtus esse non potest, quia medium excedit.

QUOD enim excedit in austeritate sibi, & alijs, taliter vt natura non possit conseruari, vel vt propter hoc notabilem incurrat infirmitatem, scienter mortaliter peccat: agit enim contra charitatem. Secus quādo arbitraretur posse hoc facere, & facit propter bonum finem, licet decipiatur. Secundo peccat praelatus, subditis cum austeritate imperans. 46. d. ca. hoc habet. & contra hos clamat propheta, dicens: Et cum austeritate imperabatis illis. Tertio, quando sunt austeri in dispensando, & recipiendo ad misericordiam: quia si Deus benignus est, vt quid faceret vos vult austerus apparere? 6. q. 7. c. alligant. Austeritas enim immoderata, nec correctionem inducit, nec salutem. c. dissoluendi. 45. d.

BALLISTA.

BALLISTARVM ars an liceat, supra, Ars. 5. 6. & quomodo prohibetur ibi.

BALNEVM

BALNEA intrare pro voluptate non honesta, & pro luxuria, nunquam licet, quia peccatum est mortale,

vel veniale. Pro necessitate autem semper est licitum, etiam diebus festis. in c. peruenit. de consec. d. 1. Clericis etiā est permittum pro necessitate. in c. omnibus qui. 24. q. 1.

RELECTIOSI etiā August. in regula concedit pro necessitate. Non licet vitis intrare balnea cum mulieribus in c. nō oportet. 81. d. & hoc propter periculum concupiscentiae. cum autem propria muliere, sine aliorum scandalo non credo prohibitionē tenere, quia cessat ratio peccati. Et dicit ibi gl. quod si vir cum muliere extra nea ingrediatur, priuatur donatione propter nuptias: & mulier si cum extraneo ingrediatur, priuatur dote. §. inter culpas C. de re. pub. l. fi.

NON licet Christiano balneare se cum Iudæo, quia est pena excommunicationis in iure. 28. q. 1. c. nullus. neque clerico sub pena depositionis: ibi in d. c. Et hoc de omni infideli intellige, secundum gloss. in cap. omnis. 24. quaest. 1.

AN præceptū dicto cap. non oportet. sit obligatiuum. iudica iuxta dicta infra, Præceptum. 5. 6.

BANNVM.

BANNITVM occidens lege concedente, non liuore vindictæ, sed tantum zelo iustitiæ, nō peccat, quia est in illo casu iustitiæ minister, sicut famuli prætoris: si tamen talis sit ex rationabili causa bannitus, & tale statutū si fiat, quod impunē banniti possint occidi, etiam cū aliquo præmio, valet, secundum Pa. de consue. c. fi. in 2. glo. in fi. Tales enim sunt hostes ciuitatis. Idem dicit quando statutum, vel consuetudo dat facultatem consanguineis vindicandi mortem suorum consanguineorum, secundum Ioann. Andr. in additi. Spec. in tit. de constit. Intellige vt hoc faciant sicut ministri legis, & zelo iustitiæ. Secus autem, quando lex non concedit, sed permittit non puniendo, sicut permittit meretrices: tunc non licet, sine mortali occidere. Nec etiam licet prædictos bannitos extra terminos illius potestatis occidere, secundum Archid.

Flo. infrā Homicidium. §. 2.

² **BANNIENS** iniuste aliquem, de amissis, & damno secutis, ex iniusto banno satisfacere tenetur, vltra mortale, secundum Inn. in c. si. de his quæ videntur. c. si. Causam enim damni atulit iniuste, Bannum enim fuit occasio amissionis rerum suarū, nec metus fuit vanus, sed talis, qui poterat in constantem virum cadere.

BAPTISMVS.

¹ **BAPTISMVS** Ioan. Baptista nō erat sacramentū, nec conferebat gratiā, sed tantū disponebat homines: & erat figura baptisimi Christi. Thomas 3. part. q. 70. art. 1. & oēs qui fuerant baptizati baptisimo Ioannis, tenebantur baptizari baptisimo Christi. Tho. 3. par. q. 38. & 4. sentē. d. 2. q. 2. a. 2. contra magistrum.

² **BAPTISMVS**, secundum Tho. 3. par. q. 66. a. 1. est ablutio corporis exterior facta sub prescripta forma verborum, adde cum intentione baptizandi, &c. hæc enim tria de substantia huius sacramenti sunt.

³ **AD** baptismum cōperūt homines obligari post Christi passionem, & resurrectionem: secundū Th. 3. part. supra, quia per baptismū configuramur passioni & resurrectioni Christi, inquantū morimur peccato, & resurgimus ad nouitatem vitæ spiritualis.

⁴ **BAPTISMI** forma est hæc: Ego te baptizo in nomine patris, & filij, & spiritui sancti. Aliqui addūt Amen. in c. 1. de baptis. & Tho. 3. part. q. 66. artic. 3. Ly ego, non est de substantia huius formæ, secundum Tho. vbi supra, set ponitur ad maiorem expressionē. Concor. Inno. in dicto. c. 1. Si enim esset de substantia, Græci, qui non ponunt, non baptizarent, & tamen verè baptizant, cuius signū est, quia quando ad Romanā ecclesiā reuertuntur, non baptizantur de nouo, peccant tamen Latini, dimittentes Ly ego, secundum Per. de Pal. quia faciunt cōtra ecclesiæ præceptum. Ad hoc est tex. in c. retulerunt, de conse. dist. 4. ideo si dimittatur, tenet baptismus, vt dicit gl. in c. multi. de conse. dist. 4.

⁵ **HOC** verbū Baptizo, est de substantia, & sine illo non esset baptismus. S. Th. vbi supra, & secundū decret. Ale. loco cuius Græci dicunt, Baptizetur. Item Ly, te, est de substantia, secundum Tho. ibi, & Per. de Pa. & dictā decretalem. Si tamē loco, Te, poneretur nomen propriū, vt dicendo: Ego baptizo Petrum, Tab. dicit se credere quōd valeret, quamuis peccaret, cum & Græci ponant nomen proprium, dicendo: baptizetur Petrus, &c.

⁶ **EXPRESSIO** personarum Trinitatis, est de substantia formæ, secundum Tho. vbi supra quia baptismus à sancta trinitate primò efficaciam habet, & sic habet determinatio ecclesiæ, in c. in Synodo Angelorū. de conse. dist. 4. Ita vt qui vnā tantū personā, vel duas nominaret, nihil efficeret, nisi hoc ex instinctu Spiritus sancti faceret, vt dicit S. Th. & vt in primitiua ecclesia factū esse legimus. Act. 8. Sic enim instituit Christus. Math. vlt.

⁷ **BAPTIZANTES** eos in nomine patris, & filij, & spir. &c. Hoc tenet Per. de Pa. qui dicit Ioan. gl. errasse. in ea. à quodam. de conse. dist. 4. Nequetiam valet, si quis dicat: In nomine Trinitatis, nisi exprimat personas, secundum communiter docto.

⁸ **Ly**, amen, non est de substantia, neque de præcepto, ita vt qui non dicit, peccet, nisi fortè vbi particularis consuetudo hoc haberet, secundum Petr. de Palu. Ly in, & ly &, vt dicunt quidam, sunt de substantia, quamuis loco ly &. posset poni. secundum Inno. in cap. de baptis. aliās si dimittantur, non erit baptizatus.

⁹ **NON** licet mutare formam baptismi, neque aliorum sacramentorum, quia si non licet mutare materiam, multo minùs formam, quæ principalior est in sacramentis, secundum Th. supra. intellige in his quæ sunt de essentia formæ, & nisi ex instinctu spiritus sancti. Si autem aliquid pertinet ad formam ex determinatione ecclesiæ, & id dimittatur, perficitur quidē sacramentum, licet peccatum incuratur.